

การศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามหาวิทยาลัย กาฬสินธุ์

The Study of Expenditure Behaviors of Students Obtaining Student Loan Fund of Kalasin University

Received: March 10, 2020

Revised: May 5, 2020

Accepted: May 25, 2020

เบญจพร คำหอม*

(Benjaphon Komhom)

อัครเจตน์ ชัยภูมิ**

(Akkarajet Chaiyaphum)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ จำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐานมากที่สุด โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมา มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา การใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม และการใช้จ่ายเงินตามแบบบริโภคนิยม อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ และมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินตามความต้องการด้านนันทนาการ อยู่ในระดับน้อย

คำสำคัญ : พฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน, กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, นักศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

* นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
(Student of Political Science, Faculty of Liberal Arts, Kalasin University)

** อาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
(Lecturer of Political Science, the Faculty of Liberal Arts, Kalasin University)

ABSTRACT

This research has the objective to study money usage behavior of Kalasin university from Student Loan Fund. The sample group used in the study is 302 university students from Student Loan Fund of Kalasin university. The research instrument drawn for this study was a questionnaire. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, and standard deviation. The result of this study found that most university students have the overall money usage behavior in a middle level when considering in each aspect it is found that students have money usage behavior according to basic needs the most and then by the usage according to educational requirements, the usage according to social needs, and the usage by consumerism, respectively. In these 3 aspects the means were ranked at the middle level whereas the spending according to recreational needs are in a low level.

Keywords: Expenditure Behaviors, Student Loan Fund, Students of Kalasin University

บทนำ

การศึกษาของเยาวชนเป็นรากฐานที่มีความสำคัญ รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญในข้อนี้จึงจัดตั้งกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้มีโอกาส ศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น เมื่อกองทุนฯ ถูกจัดตั้งขึ้นและเริ่มให้บริการแก่ประชาชน ในปี พ.ศ. 2539 ก็ได้สร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก มีการอนุมัติเงินงบประมาณประจำปี มากกว่า 2 หมื่นล้านบาท แก่ผู้กู้จำนวน 650,000 คนเพื่อให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษา ซึ่งมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย สำหรับศึกษาต่อตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทั้งสายสามัญและสายอาชีวะ) จนถึงระดับปริญญาตรีในประเทศ รวมทั้งการศึกษานอกระบบ ต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรและประเภทที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยนักเรียน นักศึกษาจะต้องชำระคืน พร้อมอัตราดอกเบี้ยเมื่อจบ (อริชัย อรรถอุดม , 2554) ด้วยเหตุนี้การศึกษาจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ หากประชาชนในประเทศได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันนั้นก็หมายความว่าประเทศได้สร้างทรัพยากรที่มีคุณค่ามหาศาลเพื่อให้รากฐานการพัฒนาประเทศแข็งแกร่งขึ้น ผู้ปกครองของแต่ละครอบครัวก็หวังเป็นเช่นเดียวกันที่จะให้บุตรหลานของตนมีความเจริญก้าวหน้าในด้านอนาคตจึงยอมเสียสละรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายในเรื่องการศึกษาและหวังให้บุตรของตนได้รับการศึกษาในระดับที่สูงที่สุดนั่นก็คือระดับอุดมศึกษา (เขมินทรา อภิภัทรโรดม, 2550)

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จัดตั้งขึ้น ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2538 และ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2539 ให้เริ่มดำเนินการกองทุนในลักษณะเงินทุนหมุนเวียน ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 ต่อมารัฐบาลได้พิจารณาเห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามากขึ้น

จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 มีผลให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยอยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง มีวัตถุประสงค์ให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ในการครองชีพระหว่างศึกษา (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2562)

ปัจจุบัน พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2560 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 มีผลให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐมนตรี และมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น เนื่องจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 และกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคตตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการบริหารกองทุนเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2549 ที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 มีการบริหารจัดการและการดำเนินการที่มีข้อจำกัด และไม่สอดคล้องกับนโยบายการผลิตกำลังคนและการพัฒนาประเทศสมควรบูรณาการการบริหารจัดการและการดำเนินการของกองทุน กยศ. และกองทุน กรอ. ให้เป็นเอกภาพอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน และเพิ่มมาตรการในการบริหารจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2562)

การดำเนินชีวิตของนักศึกษา มีรูปแบบการใช้ชีวิตในความเป็นสังคมเมืองตามการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีความเป็นบริโภคนิยม ตามกระแสวัฒนธรรมตะวันตกหรือบริโภคนิยมค่าฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายเกินตัว จนทำให้ขาดวินัย คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าการศึกษาคือการลงทุนที่ต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ ด้านประกอบกัน ทั้งพลังกาย พลัง ใจ และพลังทรัพย์ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์และประสบผลสำเร็จได้ตามต้องการ ปัจจัย ทางด้านทุนทรัพย์ ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาเล่าเรียน นักศึกษาใน มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ได้รับทุนทรัพย์มาจากการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นค่าศึกษาเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวัน แต่บางคนนำเงินที่ได้ไปใช้ ผลิตวัตถุประสงค์โดยนำไปใช้จ่ายซื้อของที่ไม่น่าจำเป็น ไปเดินห้างสรรพสินค้าหรือซื้อของราคาแพงๆ ซ้ำร้ายไปกว่านั้นบางคนใช้เงินที่ได้หมดไปกับการเที่ยวกลางคืน เสพสิ่งบันเทิง ดื่มสุรา หรือติดการพนัน โดยไม่ได้นึกถึงความยากลำบากของ การหาเงินเลยแม้แต่น้อยสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนถือเป็นสิ่งชั่วร้าย มอมเมาชนและปัญญาชนของชาติได้เป็นอย่างมาก ดังนั้น เพื่อศึกษาว่านักศึกษามีพฤติกรรมค่าใช้จ่ายเงินอย่างไรและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมค่าใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งนักศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นจัดอยู่ในช่วงวัยรุ่นที่ใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย ที่ขาดวินัยในการระงับอารมณ์ตัวเองไม่ จะจะเป็นการซื้อเครื่องใช้ส่วนตัว ไปเที่ยวกลางคืน ซื้อสุราโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงผลที่ตามมาว่าแต่ละเดือนใช้จ่ายไปเท่าไร นักศึกษาบางคนอาจจะใช้น้อยนักศึกษาบางคน เนื่องจากพฤติกรรมของนักศึกษาซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มของวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงไปมากตามยุคสมัย บริบททางสังคม และสภาพแวดล้อมตลอดเวลา จากในอดีตที่วัยรุ่นไทยจะดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบ และบรรทัดฐานของวัฒนธรรม จารีต และประเพณีอัน ดีงาม แต่เมื่อเวลาผ่านไป การหลั่งไหลของวัฒนธรรมจากสื่อตะวันตกเริ่มส่งผลต่อพฤติกรรม ของวัยรุ่นทั้งในเรื่องการแต่งกาย การเลือกคบเพื่อน การใช้เวลา รวมถึงทัศนคติในการดำเนิน

ชีวิต การขาดวิจักษณ์ญาณและความยั้งคิดในการเลือกบริโภค ได้ส่งผลต่อพฤติกรรม การบริโภคสินค้าที่มีความฟุ่มเฟือย (นฐนัธย์ ไยบัว , 2556)

เป็นเหตุให้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขาดเงินทุนสนับสนุนมีผลโดยตรงกับผู้ที่ต้องการกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการศึกษาคือรุ่นน้องนักศึกษา นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ นอกจากนี้ปัญหาการผัดขังการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาส่งผลกระทบต่อผู้ค้าประกันจนนำไปสู่การฟ้องร้องและบังคับคดีกับผู้ค้าประกัน ดังนั้น การรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) สถาบันการศึกษานักเรียนนิสิต นักศึกษาผู้ปกครองต้องร่วมกันหาวิธีการในการแก้ปัญหาและช่วยเหลือลูกหนี้ที่ผัดขังชำระหนี้รวมทั้ง การหามาตรการป้องกันไม่ให้ลูกหนี้ผัดขังชำระหนี้และที่สำคัญที่สุดคือทำให้ความรู้ความเข้าใจแก่ นักเรียน นิสิต นักศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และกฎหมายที่เกี่ยวกับกองทุนการปลุกจิตสำนึกของผู้กู้ยืมเงินให้มีความตระหนักและความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมในการชำระหนี้คืนกองทุนเพื่อประโยชน์ต่อ การศึกษาของรุ่นน้องนักศึกษานักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อการขยายโอกาสต่อยอดให้เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานอย่างเท่าเทียมกัน (สุริยา ฮ่องเสนาะ, 2561)

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว ทางผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ อาจจะใช้มากซึ่งผู้วิจัยจึงอยากทราบพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์(เขตพื้นที่น่านม) มีพฤติกรรมในการใช้จ่ายอย่างไรและมีข้อเสนอแนะปัญหาของพฤติกรรมการใช้ทุนนี้และเกินความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของวัยรุ่น เช่น การซื้อ สินค้า แบรินด์เนม จำพวก กระเป๋า แวนดา นาฬิการาคาแพง การใช้เครื่องสำอางจาก ต่างประเทศ หรือการใช้เวลาว่างไปชมคอนเสิร์ต การท่องเที่ยวต่างประเทศ ได้กลายเป็นเรื่อง ปกติ และเป็นแฟชั่นที่ได้รับความนิยมกันในหมู่วัยรุ่น พฤติกรรมการบริโภควัตถุนิยม หรือ สินค้าฟุ่มเฟือย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาในกลุ่มของนักศึกษาดังกล่าว เพื่อผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการ พิจารณาการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ตลอดจนการจัดสรรเงินกองทุนเงิน ให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งยังเป็นประโยชน์ แก่นักศึกษาในการวางแผนการใช้เงินต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

2.3 นำข้อมูลจากข้อ 1 และ ข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และ ประเด็นคำถามพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์และข้อเสนอแนะ แนวทางในการแก้ปัญหา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ (พัชรี สารวิโรจน์, 2553)

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ จำนวน 5 ด้าน คือ

1. ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐาน
2. ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา
3. ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม
4. ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการด้านนันทนาการ
5. ด้านการใช้จ่ายเงินตามแบบบริโภคนิยม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การสื่อความหมายและความครอบคลุมของแบบสอบถาม

2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดย ตรวจสอบข้อคำถามประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดประเมินผลหรือวิจัย จำนวน 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ อาจมีความเชี่ยวชาญหลายด้านในคนเดียว และคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (อารยา องค์เอี่ยม และ พงศ์ธรรာ วิจิตเวชไพศาล, 2561) เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้อง
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้อง

หลังจากนั้นนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องฯ โดยใช้สูตรของ โรวินลลี และแฮมเบิลตัน มีสูตรการคำนวณ (Rovinelli and Hambleton, 1977)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC เป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$$\frac{\sum R}{N} \text{ เป็นผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ}$$

N เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับค่าดัชนีความสอดคล้องฯ ของข้อคำถามที่ได้จากการคำนวณจากสูตรที่จะมีค่า อยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 มีรายละเอียดของเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบข้อนั้นไว้ใช้ได้

แต่ถ้าได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หรือตัดทิ้ง

2.6 นำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและขอความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ได้ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.23 – 0.88 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.89

2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ (Try Out) ปรับปรุงแก้ไขและวิเคราะห์หาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามไปจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป.

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ในการออกหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลนักศึกษาจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในการแจกแบบสอบถามนักศึกษาจากกองทุนให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ เขตพื้นที่อำเภอนามน ระหว่าง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ถึง กันยายน พ.ศ. 2562 เป็นระยะเวลา 11 เดือน

3.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล หากมีข้อผิดพลาดจะทำการเก็บข้อมูลใหม่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนถัดไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้แจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ จะวิเคราะห์ แยกเป็นในด้านของปัญหา วิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายข้อ โดยใช้การแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ตามระดับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ แล้วนำข้อมูลมาแปรค่าเฉลี่ยปัจจัยของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อระดับพฤติกรรมการใช้จ่าย แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับ ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับ ดี

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับ ไม่ดีอย่างมาก

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม พบว่า

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 223 คิดเป็นร้อยละ 73.84 และ รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.16 ตามลำดับ

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 21 ปี-22 ปี จำนวน 172 คน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.95 รองลงมา มีอายุ 19 ปี-20 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10 รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 19 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 รองลงมา มีอายุมากกว่า 22 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.65 ตามลำดับ

ระดับชั้นปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 33.77 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 28.81 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 18.87 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปี 1 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.54 ตามลำดับ

สาขาวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.16 รองลงมา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.20 รองลงมา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.58 รองลงมา สาขาสาธารณสุขศาสตร์ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.26 รองลงมา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และสาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 รองลงมา สาขารัฐประศาสนศาสตร์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.64 รองลงมา สาขาวิชาภาษาไทยและสาขานิติศาสตร์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 รองลงมา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (คณะศึกษาศาสตร์) จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 รองลงมา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (คณะศิลปศาสตร์) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

คณะที่เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษามากที่สุด จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 73.51 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.56 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.93 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ (อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์) ซึ่งสามารถจำแนกพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาออกได้เป็น 5 ด้าน คือ ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐาน ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการด้านนันทนาการ ด้านการใช้จ่ายเงินตามแบบบริโภคนิยม การวิเคราะห์ที่ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ดังรายละเอียดที่ได้นำเสนอในตารางที่ 1 ดังนี้

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับพฤติกรรมการใช้ จ่ายเงินของนักศึกษา
ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐาน	3.51	0.55	มาก
ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา	3.48	0.66	ปานกลาง
ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม	2.74	0.79	ปานกลาง
ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการด้านนันทนาการ	2.06	0.67	น้อย
ด้านการใช้จ่ายเงินตามแบบบริโภคนิยม	3.12	0.73	ปานกลาง
ภาพรวม	2.98	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินโดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) เมื่อพิจารณาการใช้จ่ายเงินแต่ละด้าน พบว่า มีการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐานมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) รองลงมา คือ การใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$) การใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายเงินตามแบบบริโภคนิยม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$) การใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.74$) ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการด้านนันทนาการ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.06$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ ภัทรพร กิจชัยนุกูล (2556) ได้ศึกษางานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร พบว่า อิทธิพลทางสังคมและอิทธิพลทางจิตวิทยาต่างมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านรายได้มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายทุกหมวดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอิทธิพลทางสังคมบางประการมีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายในหมวดอาหารและ เครื่องดื่ม หมวดค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล หมวดเวชภัณฑ์และค่ารักษาพยาบาล สอดคล้องกับพัชรี สารวิโรจน์ (2553) พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษามีพฤติกรรมในการใช้จ่ายเงินในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการใช้จ่ายเงินแต่ละแบบพบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามี พฤติกรรมในการใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง พิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ค่าใช้จ่ายค่าอาหาร ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ค่าของใช้ประจำวัน (ยาสีฟัน แป้ง สบู่ แชมพู) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ อภิญญา นวอัจฉริยะกิจ (2557) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพที่อาศัยหอพักในเขตพื้นที่ เทศบาลตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าพฤติกรรมการใช้จ่ายของ นักศึกษาในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย พิจารณาเป็นราย ด้านแล้ว พบว่า

นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้จ่ายมากที่สุดคือด้านความจำเป็นพื้นฐาน ส่วนด้านนันทนาการและกิจกรรมทางสังคมมีพฤติกรรมการใช้จ่ายเป็น อันดับสุดท้าย

ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ พิทักษ์ ศิริวงศ์, กาญจนา โตแก้ว, กิตติยา และคณะ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาทุนกู้ยืมส่วนใหญ่ตัดสินใจกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง และมีบางส่วน บิดามารดาเป็นผู้ตัดสินใจ สาเหตุที่กู้ยืมเงินเพราะนักศึกษาต้องการพึ่งตนเองและต้องการโอกาสในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การใช้จ่ายเงินทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา นักศึกษาได้ใช้จ่ายเงินเป็นค่าอุปกรณ์ ค่าหนังสือ ค่าถ่ายเอกสาร ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเช่นค่าอาหาร ค่าท่องเที่ยวตามสถานที่บันเทิง และ ค่ายานพาหนะกลับภูมิลำเนาและยังสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ที่จัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยได้กู้ยืมเงินเพื่อค่าเล่าเรียนและใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาและค่าใช้จ่ายค่าครองชีพ (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา, 2562)

ด้านการใช้จ่ายเงินตามแบบบริโภคนิยม จากผลการศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ นฐนัย ใยบัว (2556) ได้ทำการวิจัย ศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนเงินให้ กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบัน พฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่มีความฟุ่มเฟือยและเกินความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของวัยรุ่น เช่น การซื้อสินค้าแบรนด์เนมจำพวก กระเป๋า แว่นตานิวกา ราคาแพง การใช้เครื่องสำอางจากต่างประเทศ หรือการใช้เวลาว่างไปชมคอนเสิร์ต การท่องเที่ยวต่างประเทศ ได้กลายเป็นเรื่องปกติ และเป็นแฟชั่นที่ได้รับความนิยมกันในหมู่วัยรุ่น พฤติกรรมการบริโภควัตถุนิยม หรือสินค้าฟุ่มเฟือย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาในกลุ่มของนักศึกษาดังกล่าว เพื่อผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณา การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ตลอดจนการจัดสรรเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษา ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งยังเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาในการวางแผนการใช้จ่ายเงินต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ เหมวลา เขิดชูพันธ์เสรี และ ธีระวัฒน์ จันทิก (2559) ได้ศึกษาการวิจัยแบบแผนการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายจากความต้องการถือเงินของนักศึกษายาบาล มหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษายาบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินแต่ละ เดือนเพื่อการบริโภคและภาษีสังคม 3 ด้าน ได้แก่ เทคโนโลยี แฟชั่น และการท่องเที่ยว

ด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษาจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและต้องเข้าร่วมกับกิจกรรมต่าง ในมหาวิทยาลัย ซึ่งในกิจกรรมดังกล่าวจะต้องมีค่าใช้จ่าย เช่น ค่ากิจกรรมรับน้อง รองลงมาค่างิจกรรมสังสรรค์ ค่าของขวัญเนื่องในวันต่างๆ ค่ากิจกรรมชมรม และค่ากิจกรรมการกุศล เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวงศ์ พิมพิสมย์ (2547) พบว่า นักศึกษาใช้จ่ายเป็นค่ากิจกรรมชมรมมากที่สุดเนื่องมาจากความต้องการในการแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นวัยรุ่นที่มีพฤติกรรม

ตามอย่างแบบเพื่อนหรือกิจกรรมที่ทำเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาชื่นชอบและกิจกรรมนั้นก็ให้ประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่สะท้อนถึงพฤติกรรมค่าใช้จ่ายตามความต้องการทางสังคม

ด้านนันทนาการโดยภาพรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ภัทรพร กิจชัยนุกูล (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า อิทธิพลทางสังคมและอิทธิพลทางจิตวิทยาต่างมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลในด้านรายได้มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายทุกหมวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติส่วนอิทธิพลทางสังคมบางประการมีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายในหมวดอาหารและ เครื่องดื่ม หมวดค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เหมวลา เชิดชูพันธ์เสรี และธีระวัฒน์ จันทิก (2559) ได้ศึกษาการวิจัย ความต้องการถือเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยนักศึกษาทั้งหมดได้รับเงินค่าครองชีพของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมทั้งมีรายได้จากผู้ปกครอง และทุนการศึกษาอื่นๆ นักศึกษา ส่วนใหญ่ไม่มีการออมเงิน และมีรายรับไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย นักศึกษามีพฤติกรรมค่าใช้จ่ายเงินแต่ละ เดือนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวค่าใช้จ่ายด้านสินค้าฟุ่มเฟือย ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา รวมถึงค่าใช้จ่ายด้านความบันเทิงและพักผ่อน ในการศึกษาแบบแผนเงินส่วนบุคคลที่นำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริง (Disposable Income) เมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่ายทั้งหมด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยและนำไปใช้

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมค่าใช้จ่ายเงินของ นักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

2.1 นักศึกษาผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ มีพฤติกรรมด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้นควรส่งเสริมค่านิยมในการดำรงชีวิตแบบเรียบง่ายและประหยัด

2.2 สถานที่ศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีกิจกรรมแนะแนว ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน หลักการบริหารเงินแก่นักศึกษาผู้กู้ยืมจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการใช้จ่ายเงิน ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีการวางแผนการใช้จ่ายเงินได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมค่าใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนให้กู้ยืมเพื่อศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ (เขตพื้นที่น่านม) กับ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ (เขตพื้นที่ในเมือง) เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการวางแผนเชิงนโยบายในการจัดการความรู้ทางการเงินต่อไป

2.2 ควรศึกษา เรื่อง ความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่กู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อที่จะได้จัดการทางการเงินให้มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา บุญภักดี. (2551). *พฤติกรรมและปัญหาในการใช้จ่ายเงินกองทุนให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาของนักศึกษา คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร*. กรุงเทพฯ: ครุศาสตร์อุตสาหกรรม.
- กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2562). *ความเป็นมากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา*. เรียกใช้เมื่อ 27 มกราคม 2562 จาก
<https://www.studentloan.or.th/index.php/aboutus/1/2>
- เขมินทร อภิภัทรโรตม. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้กู้กองทุนเพื่อการศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัย
เอกชนปีการศึกษา . มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต: สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต*.
- ธีรภูมิ เอกะกุล . (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*.อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- นฐนัย ใยบัว. (2556). *การศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่*.
- พัชรี สารวิโรจน์. (2553). *พฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษากองทุนเพื่อให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์: พัฒนามนุษย์และสังคม.
- พิทักษ์ ศิริวงศ์, กาญจนา โตแก้ว, กิตติยา และคณะ. (2561). *พฤติกรรมการใช้เงินทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ของ
นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี*. มหาวิทยาลัยศิลปากร: คณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ภัทรพร กิจชัยนุกูล. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. คณะสถิติประยุกต์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. (2562). *กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*. กาฬสินธุ์: กลุ่มพัฒนานักศึกษา.
- เหมวลา เชิดชูพันธ์เสรี, และ ธีระวัฒน์ จันทิก. (2559). *แบบแผนการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายจากความต้องการเงินของนักศึกษา
พยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชน*. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social
Sciences and arts)*, 9(2), 597-609.
- สุรียา ฮ่องเสนาะ. (2561). *กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) กับการไม่ชำระหนี้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภา
ผู้แทนราษฎร.
- สุวงษ์ พิมพิสมท์. (2547) *พฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษา ที่กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้เพื่อการศึกษาในจังหวัดเลย
: กรณีศึกษานักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในเขตอำเภอเมืองเลย จังหวัดเลยประจำปี 2544* . สถาบันราชภัฏเลย.

อภิยุทธ์ นวอัจฉริยะกิจ. (2557). *พฤติกรรมการใช้จ่ายของ นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อริชัย อรรถอุดม. (2554). *กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในประเทศไทย: บทบาททวนประเด็นและคุณลักษณะงานวิจัย*.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

อารยา องค์กรเยี่ยม, และ พงศ์ธารา วิจิตเวชไพศาล. (2561). การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย. *วารสาร:วิสัยทัศน์สาร*, 44(1), 36-42.

Best. J. W. and Kahn J.V. (1993). *Research In Education*. 7th ed. Boston, M.A. : Allyn And Bacon.

Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.